

השלוח פרק רביעי גיטין

מה.

מסורת הש"ס

תספות ר' יד
אל אבוי לוב יוסף אמר
חויה ר' יוסוף דרבינו כל לוחק
הפטירין ר' יוסוף אמר
לטבון שירחיר לו מעקרו
אל כל בכלה בדורות אבאי
אברה איסודת הוה קסמי ר' יוחנן
אברה שנה לר' יוחנן
עבד שמי זעיר רבו
שלדריאן ר' יוסוף אמר
לחזרות פ' ר' יוחנן אמר
בכלי הדרבון כבוריון
בר' יוחנן בר' יוחנן
נקרא אדר' צובבה דמשק
וירושלמי בכל הארץ
ההה אמר אדר' זעיר פני
שההיה לו של לא לעצם
לא קשיא כו' שמעת
בר' יוחנן בר' יוחנן אמר
את וכוחו ובאן אשן
ר' יוחנן בר' יוחנן אמר
וכו'תו: התהו בגדוד עירע
מוחליר אוירן אמר
ואשכנתה בר' יוחנן אמר
ר' יוחנן אמר אל לוחק
של טרשו אדרטה וכחוב
כל טרשו אדרטה וכחוב

וְנָהָרֶת גַּד בְּלֹקָח: אֲכִילָה
לְאַיִלָּה מִחְמָקָה: כְּגַם מִפְּנֵי לֵב
שְׂכָנוּ כָּרְדָּךְ. צְבָעָה הוּא מִתְּבִּיאָה:
אֲלָהָרָגָן. אֲלָהָמִילָהָמִילָה
לְאַיִלָּה נְעַזְוָה וּכְנִיסָּה סָלָה: כְּכָל
גְּרָסִין וּמְקוֹמָה לֹאָהָרָגָן: כְּמוֹכָל
טְבֻזָּה לְמוֹתָה לְהָרָן. כְּהָרָן כְּבָמָכוֹ
לְבִתָּה דָּן כָּלָסָמָן מִכְּוָה אֲלָהָ
לְעַזְוָה לְלָהָה לְמִרְוָה: כְּכָל קְנִינָה
קְרִימָה לֹאָהָרָגָן: אֲלָהָמִילָהָמִילָה:
מְעַמְּרָה מִיכְּיָאָה. וְאָהָרָמְפָּרָס
מְעַמְּרָה מִן הָרָקָן יְסָבָּהָלָן בְּזִוְיָהָה לְחוֹלָה
כְּמַהְרָה בְּלָלָה לְהַלְסָס מְלָכִיםָהָיָה כְּרָמָהָמָה:
אֲלָהָרָגָן מְחוֹלָה לְהָרָן: טְמָם לְמַהְרָהָיָה.

מופך רשי"י
וְזֶה כָּלֹב דָּן סִלְכָּרְוּ דָּנְ
לַסְּתָמֵנְדָּן: קָנוּ רְדֵי עַמְּלָקְ קָנוּ נָ
מְעַלְמָן:
מְתַחֲרֵל לְמַפְלָעָן. וְמַעֲזֵן לְיָהָס כָּוָלָן
(ז"ג): לְרַעַי כְּכִי מְלָחֵי כְּפִילָה יָהָס:
דְּלָמָר לְדָס מְקָהָס דְּכָבָר תְּלָבָן נָמְשָׁלָס:
לְבִּי כְּסֻחָה. חַוְלָן קָהָן וְכָמָרָן גְּמָי
בְּכָבָן הוּא: סָלָם לְסָוָן מְסָסָה גְּכָל
לְבִּידָה תְּחִיקָה: דְּמַמְפָטָן נָטוּ קְרָאָה.
פְּצָפָה דְּקָרְלָה קָאִי מְצָעָמָן לְסָוּ טָפָן וְקָן
הַעַן זְמוּנָעָן לְדָבֵר חַמְמָסָן לְסָכִי נָעָן
סָלָם לְסָוּ כְּרָעָה: דְּגַמְמָנִי נָעָם. כְּלָוָם

סגול ורגה נא מהמי משליח דוד). אין פודין בו מפין תקון העולם. עמל יונתן
אתה. נרלה גנש דיל סכ ברכיה נא מהמי גלן קאנ' גניטו ולמען מורה סטרא זיטו, טומן
טיגו קרא לאל קולע ענד
(קונטשין, 10). דההמג

שלוא שימנו והאזרחים בככilio בירול אם יפסחום והו (זא) למחה רבי שמון בן גמליאל דאמור מפני תקון החטאים טעמא דאליכא שביהם אחורי דרכו
למחה שמא ישמו ואותם בככilio אבל הילא ואילו אסלא בעיניו מאן בעיניו לאילו רילבנא אלא חד לרמי שמון בן גמליאל קמיה דרכו

